

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین شاخص توده بدنی (BMI) با حداکثر اکسیژن مصرفی و دی اکسیدکربن تولیدی آستانه لاکتات در دانشجویان پسر غیرفعال

محل انتشار:

اولین همایش ملی فیزیولوژی ورزشی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

لیلا نوروزپور خوشدل - کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

معرفت سیاه کوهیان - استاد فیزیولوژی ورزشی، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، اردبیل، ایران

سپهلا همتی شکراب - دکترای فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: امروزه، اضافه وزن و چاقی بیماری منحصر به فرد و یکی از تازه ترین مشکلات سلامتی در جوامع بشری است. در این میان فقر حرکتی که چاقی را در به دنبال دارد ممکن است در ناکارایی عملکرد تنفسی موثر باشد. هدف محقق بررسی ارتباط بین شاخص توده بدنی (BMI) با حداکثر اکسیژن مصرفی و دی اکسید کربن تولیدی آستانه لاکتات در دانشجویان پسر غیرفعال میباشد. روششناسی: در این مطالعه ۲۸ نفر از مردان غیرفعال شرکت داشتند که بصورت در دسترس انتخاب شدند. اندازه گیری شاخصهای آنترپومتریک شامل BMI، قد، وزن و سن بود. توده بدنی با استفاده از دستگاه بیوالکتریک ایمپدانس اندازه گیری شد. پروتکل تمرینی در این تحقیق پروتکل وابسته به فرد بوده است. برای اندازه گیری فاکتورهای تنفسی (اکسیژن مصرفی و دی اکسیدکربن تولیدی) از اسپرومتری استفاده شد. برای بررسی ارتباط BMI با شاخصهای قلبی-تنفسی از آزمون اماری ضریب همبستگی پیرسون در سطح معناداری کمتر از ۵ درصد استفاده شد. همه تجزیه و تحلیلها در نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ صورت گرفت. نتایج: نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان میدهد که بین متغیر توده بدن مردان غیرفعال، متعاقب یک جلسه فعالیت بدنی درمانده ساز با متغیرهای حجم اکسیژن مصرفی و دی اکسیدکربن تولیدی ارتباط معناداری وجود ندارد $P=0/7$ ، $r=-0/5$ ؛ $P=0/06$ ، $r=0/35$ ، به ترتیب). نتیجه گیری: به نظر میرسد برای تعیین معیارهای دقیق جهت بررسی آمادگی قلبی-تنفسی با استفاده از پایشهای وضعیت آنترپومتریک نیازمند مطالعات بیشتری هست.

کلمات کلیدی:

شاخص توده بدنی، حداکثر اکسیژن مصرفی، آنترپومتریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1510492>

